

Arrest

nr. 54 962 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 oktober 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 7 september 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 8 september 2009 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk.

Op 13 oktober 2010 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…) In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid wordt aan:

Naam: T. (...)

Voornamen : P. (...)

Nationaal nummer: (...)

Geboortedatum en -plaats : 03.10.1975 - Nozhai-Yurt/ Unied. Socialist. Sovjetrep.

Nationaliteit ; Russische Federatie

+ zoon: T. M. (...), geboren te Nazhayurt op 09.07.1999 (NN99.07.09 641 -5)

het bevel gegeven om uiterlijk op 12 NOVEMBER 2010 het grondgebied van België te verlaten (evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven M.

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijf langer In het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Niet erkend als vluchteling op 14.09.2007.”

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekende partij om verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM), van artikel 7, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals een manifeste beoordelingsfout.

3.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekers, het artikel 7 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer deze stelt dat zonder afdoende motivering ivm de persoonlijke situatie van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven.

Het is zo dat mijn verzoekende partij geen bescherming kan genieten losstaande van de bepalingen van de Conventie van Geneve. Dit werd niet nagegaan in de asielprocedure. Hij heeft ernstige medische problemen.

Zijn aanvraag tot medische regularisatie werd evenwel afgewezen in ontvankelijkheid. Verzoekende partij voorziet zich in rechte bij de Raad.

Enkel een algemene stijlformule wordt opgenomen in de beslissing die het bevel geeft om het grondgebied te verlaten.

Dat in de bestreden beslissing door verweerder het verzoekschrift conform artikel 9, ter van de wet van 15.12.1980 onontvankelijk wordt verklaard zonder 'motivatie waarom het afwijzen van de aanvraag om medische redenen geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken.

Het afwijzen van een verzoek van een vreemdeling wiens aanvraag conform artikel 9ter onontvankelijk werd verklaard, kan mogelijk een schending inhouden van artikel 3 EVRM.

Wanneer niet blijkt uit de motivering van de beslissing dat de overheid onderzocht heeft of de ziekte, ingeroepen door de aanvrager, een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, schendt die maatregel artikel 3 EVRM.

Verzoekende partij verwijst naar de memorie van toelichting bij de (gewijzigde) Verblijfswet.

Daarin wordt verwezen naar artikel 9ter §4 Vw. Die bepaling sluit vreemdelingen uit van het voordeel van artikel 9ter wanneer er een ernstig vermoeden bestaat dat de vreemdeling zich schuldig maakte aan oorlogsmisdaden of misdaden tegen de menselijkheid (in de zin van artikel 55/4 Vw). Uit de voorbereidende werken blijkt dat de wetgever van mening was dat een vreemdeling, uitgesloten op basis van artikel 9ter §4 Vw, toch niet mag uitgewezen worden wanneer zijn gezondheidstoestand dermate ernstig is dat zijn verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM. Dat artikel biedt immers een absolute bescherming.

In de voorbereidende werken zegt de wetgever overigens hetzelfde m.b.t. een aanvrager 9ter die geen identiteitsdocument kan voorleggen: ook dan mag hij niet uitgewezen worden bij een mogelijke schending van artikel 3 EVRM.

Verwerende partij dient dus te onderzoeken of de ingeroepen ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, vooraleer een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen.

Dat geen betoog hoeft dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst;

Dat geen betoog hoeft dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst;

Dat hoewel de verdragsluitende Staten het recht hebben om de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren en noch het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens noch de Aanvullende Protocollen ervan het recht op politiek asiel bevestigen, moet nochtans in principe aangenomen worden dat artikel 3 EVRM één van de grondbeginselen van de democratische samenlevingen huldigt, door de foltering of de onmenselijke en vernederende straffen of behandelingen in absolute termen te verbieden. Het is niet anders wanneer voornoemd artikel 3 van toepassing is inzake uitzetting. Dat zelfs de intriges van de persoon in kwestie hoe onaanvaardbaar en gevaarlijk ze ook mogen zijn, kunnen niet in aanmerking worden genomen. De bescherming die door voornoemd artikel 3 wordt verzekerd is dus ruimer dan die voorzien in artikel 33 van het Internationaal Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. De uitzetting zou bijgevolg artikel 3 E.V.R.M schenden zolang hij een ernstig risico loopt op folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen (Hof Mensenrechten, 17 december 1996, (Ahmed/Oostenrijk), Rev.Dr. étr. 1997, 88).

De vrees die verzoekende partij heeft voor een vernederende behandeling wordt bevestigd in recente mensenrechtenrapporten:

Human Rights Watch, *As If They Fell From the Sky" Counterinsurgency, Rights Violations, and Rampant Impunity in Ingushetia*, June 2008, <http://hrw.org/reports/2008/russia0608/russia0608web.pdf>

HRC Memorial, *Report by the Memorial Human Rights Centre dedicated to the New Round of Consultations between the EU and Russia (Ljubljana, April 16, 2008)*", <http://www.memo.ru/2008/04/18/1804083.html>

Overzicht van de evolutie van de MRsituatie in Ingoesetia, Tsjetsjenië, dagestan en Kabardino-Balkaria vanaf herst 2007 tot/met voorjaar 2008. Eindigt met een reeks aanbevelingen om vrede en stabiliteit te herstellen.

Council of Europe (COE), *Legal Remedies for Human Rights Violations in the North Caucasus*, 15.04.2008, <http://www.reliefweb.int/rw/rwb.nsf/db900sid/MMAH-7DW46X?OpenDocument> Norwegian Helsinki Committee, *Anti-terrorism Measures and Human Rights in North Caucasus. A regional System of Torture, Forced Confessions and fabricated Trials.*

From March 2007 tot April 2008. Report n°2/2008

Overzicht van de evolutie van de mensenrechtensituatie in 5 republieken van de Noord- Kaukasische region van de Russische federatie (Kabardino-Balkaria, North Ossetia, Ingushetia, Chechnya and Dagestan). Wat opvalt is dat de praktijk van verdwijningen vervangen is door een regionaal systeem van foltering, afgedwongen bekentenissen en gefabriceerde processen. Andere staten werken hieraan mee als ze Tsjetsjeense asielzoekers terugsturen.

Het rapport signaleert dat Noorwegen zich in deze niet houdt aan de aanbevelingen van UNHCR.

IDMC (International Displacement Monitoring Centre), *Struggling to integrate: Displaced people from Chechnya living in other areas of the Russian federation*, juni 2008, 39 p.

[http://www.internaldisplacement.org/8025708F004BE3B1/\(httpInfoFiles\)/CCF543EDC690430EC1257478QQ40](http://www.internaldisplacement.org/8025708F004BE3B1/(httpInfoFiles)/CCF543EDC690430EC1257478QQ40) Ministerie Buitenlandse zaken Nederland, *Algemeen ambtsbericht noordelijke Kaukasus*, juli 2003, 87 p.

International Crisis Group, *Russia's Dagestan: conflict causes*. Europe report N°192, 3 juni 2008.

3de hoofdstuk: *Islamism in Dagestan and Chechen connections*.

[Http://www.crisisgroup.org/library/documents/europe/caucasus/192russiasdagestanconflictcauses.pdf](http://www.crisisgroup.org/library/documents/europe/caucasus/192russiasdagestanconflictcauses.pdf)

Amnesty International Report 2008: *The State of the World's Human Rights*,

<http://report2008.amnesty.org/press-area/en/air08-en-low-res.pdf>;

Chechnya: Summary of the ACCORD-UNHCR Country of Origin Information Seminar (Vienna, 18 October 2007), April 2008.

<http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=480dfb652>

The Country of Origin Information (COI) seminar, which was held on 18 October 2007 in Vienna, was organized by the COI department of the Austrian Red Cross/Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD) and the Regional Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) for Austria, Czech Republic and Germany.

This report is based on the presentations during the Seminar, as well as on the subsequent Q&A and discussions with the audience. The final report was prepared by ACCORD and cleared with the respective experts from UNHCR. The report is also available on <http://www.ecoi.net>.

Memorial Human Rights Center, "Migration Rights" Network. Ed S. A. Gannushkina, Zur Lage der Bewohner Tschetscheniens in der Russischen Federation, August 2006 -Oktober 2007, Moskou 2007, (ISBN 5-93439-206-9) <http://www.clasen.net/gannuschkina/2007/doklad-2007-de.html> Veiligheid in Tsjetsjenië is er nog steeds niet. Vervolgingen en moord zijn niet gestopt, alhoewel ontvoeringen en moord afgenomen zijn. Het geweld heeft zich ook over de buurrepublieken van de Noord-Kaukasus verspreid. Formele uitspraken van de regering over verbetering van gerechtigheid zijn niet bewezen door feiten. Veel controles, huiszoekingen en strafprocessen op basis van gefabriceerde (vaak door foltering afgedwongen) beschuldigingen leiden tot een nieuwe spiraal van straffeloosheid. Personen die terugkeren uit het buitenland lopen bijzonder gevaar o.a. omdat ze misschien geld hebben. Ook gevaar voor personen (en hun familie) die een klacht indienden bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

NB. Sv. Gannushkina leidt de Russische organisatie Civic Assistance Committee. Op 29 nov 2007 kende het Noorse Helsinki Committee haar de Andrei Sacharov-Freedom prijs 2007 toe voor haar bijzonder moedige verdediging van de mensenrechten in Rusland en Tsjetsjenië.

Human Rights & Security Initiative, Center for Strategie and International Studies (CSIS) and Robert Bosch Stiftung, 49 Steps to improve human rights and security in the north Caucasus, report door S. Mendelson, sept 2007 <http://www.csis.org/component/option,comcsispubs/task,view/id,4045/> Aanbevelingen als resultaat van vergaderingen in Berlijn, mei 2005, maart en oktober 2006, met vertegenwoordigers van internationale organisaties, regeringen en ngo's.

International Displacement Monitoring Centre (IDMC), Russian Federation; Government efforts help only some IDPs rebuild their lives. A profile of the internal displacement situation 13 august 2007, 317 pp.

[Http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain&skip=&query=i.PMC](http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain&skip=&query=i.PMC)

Dit centrum van de Norwegian Refugee Council biedt het meest gedetailleerde overzicht over de evolutie in Tsjetsjenië en buurlanden sinds 1999, op basis van rapporten en publicaties van andere mensenrechtenorganisaties en van eigen werk op het terrein. Heel interessante gegevens dus, over de acties van de pro-Russische overheid en van de rebellen en de nog steeds voortdurende onveiligheid en ongerechtigheid, over de omstandigheden van Tsjetsjeense en Noord-Kaukasische vluchtelingen in andere delen van de Russische federatie, maar ook over wederopbouw, fysieke en psychische gezondheid, onderwijs, dagelijkse levensomstandigheden, milieu, politieke rechten, juridische bijstand. Bijzondere aandacht ook voor vrouwen en kinderen.

International Helsinki Federation on Human Rights (IHF), Amnestied People as Targets for Persecution in Chechnya, 16 mei 2007 http://www.ihf-hr.org/documents/doc_summarv.php?sec_id=3&d_id=4402 De amnestie voor 'voormalige strijders', aangekondigd sinds 2006 en effectief sinds 2007 draagt niet bij tot een vredesoplossing. IHF stelt dat de maatregel waardeloos is wegens onduidelijke criteria, het een methode is om Kadyrovski die vroeger 'strijders' waren straffeloos te maken en ook de aandacht moet afleiden van de beloofde terugtrekking van het Russisch leger in Tsjetsjenië. Op basis van vele getuigenissen blijkt dat strijders die niet tot de Kadyrovtsi toetraden en hun families nu zeer veel gevaar lopen: er wordt ontvoerd en gemarteld tot ze criminele feiten bekennen. Sommigen zijn buitenrechterlijk geëxecuteerd.

Human Rights Watch (HRW), Justice for Chechnya, The European Court of Human Rights Rules against Russia, 2007, http://www.hrw.org/eca/2007/justice_for_chechnya.pdf

Aan de hand van de 7 eerste veroordelingen van Rusland door het EHRM inzake Tsjetsjeense aanklachten, geeft de brochure kort de essenties aan: de inhoud en de betekenis van deze veroordelingen; de verantwoordelijkheid van de Russische autoriteiten, de relevantie ervan voor het Tsjetsjenië van 2007 waarin de patronen van gevangen name, foltering, en kidnapping praktisch onveranderd doorgaan wegens het uitblijven van vervolging van de daders.

NB. HRW stelde in april 2008 een video ter beschikking materiaal van de researcher Tanya Lokshina over Tsjetsjenië: <http://hrw.org/campaigns/chechnya/focus/>

Amnesty International Danish Medical Group, Effects of torture among Chechen refugees in Norway, rapport nov 2006 (ISBN: 87-88252-16-7; <http://www.amnestv.dk/log/D2400-da.pdf#Page=5>)

Medisch onderzoek (fysiek en psychologisch) op 21 Tsjetsjeense vluchtelingen in Noorwegen geeft een beschrijving van de fysieke sporen en de psychologische symptomen. Meer dan de helft van de onderzochte personen leidt aan posttraumatische stresssyndroom. Het onderzoek en de bevindingen

zijn belangrijk, omdat deze vluchtelingen zelf zwijgen, want klagen over de folteringen en vooral klagen over hun trauma is een taboe in hun cultuur.

Amnesty international, Russian Federation. What justice for Chechnya's disappeared? mei 2007, www.amnesty.org AI Index: EUR 46/015/200; Executive summary: AI index EUR 46/020/2007

De officiële versie zegt dat de oorlog voorbij is. Er zijn echter geen definitieve cijfers over de slachtoffers en er is geen rechtsherstel. Door beide zijden van het conflict worden nog altijd (kleinere) militaire operaties uitgevoerd, nog altijd zijn er schendingen van mensenrechten, verdwijningen, ontvoeringen, intimidaties ...

Memorial, The Situation in the North Caucasus: November 2006 - Way 2007, Apotheosis of the "Chechenisation", 2 mei 2007.

Informatie over evoluties van het laatste halfjaar, vooral wat betreft machtsverdeling. Ook cijfers over ontvoering met een duidelijke dalende tendens, maar toch blijven er nog altijd mensen verdwijnen.

ECRE (European Council on Refugees and Exiles), Guidelines on the Treatment of Chechen internally displaced Persons (IDPs), Asylum seekers & Refugees in Europe. Revised Maren 2007.

De ongelijke behandeling van Tsjetsjeense asielzoekers in de diverse lidstaten van Europa moet stoppen. Er is geen redelijk intern protectie alternatief in Rusland. Oude EU lidstaten moeten de last voor nieuwe EU lidstaten verlichten door toepassing van de humanitaire clause van de Dublin H-verordening, geen terugsturing naar EU lidstaten behalve als er garantie is dat een eerlijk en efficiënte asielpcedure en geen refoulement worden toegepast, enz...

Council of Europe, European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT), Public Statement concerning the Chechen Republic of the Russian Federation, Strasbourg 13 March 2007 (<http://cpt.coe.in/documents>)

CPT heeft de 'public statement procedure' tegen Rusland ingezet in oct 06, op basis van de rapportering na de officiële missie van 2006 met de vaststellingen over mishandeling door de staf van ORB-2 (Operational/Search Bureau van het Hoofddepartement van het Russische Ministerie van Binnenlandse zaken verantwoordelijk voor de Zuidelijke federale regio), onwettelijke gevanghouding, en het gebrek aan effectief onderzoek inzake beschuldigingen van mishandeling. Omdat de Russische autoriteiten de opmerkingen en aanbevelingen van CPT ignoreren, maakt CPT de relevante fragmenten van zijn rapport en de commentaren van de Russische autoriteiten bekend.

Memorial en Demos Center, "Counterterrorism Operation" by the Russian Federation in the Northern Caucasus throughout 1999-2006. Brief overview by the Human Rights Center "Memorial" and Center "Demos": Submitted to the Eminent Jurists Panel in January 2007 in connection with high level public hearings on terrorism, counterterrorism and human rights in Russia, jan 2007 (Zie: www.memo.ru/eng/)

Het rapport analyseert of er in de Russische Federatie een wettelijk basis was voor de acties die de Russische veiligheidsdiensten in de N-Kaukasus uitvoerden. De Russische staat is immers verantwoordelijk voor zijn veiligheidsdiensten en dus moet er gecontroleerd worden of deze de wetten respecteerden.

Russian Justice Initiative, Chechnya Justice Project, Annual report 2006 [http://www.peaceinthe caucasus.org/reports.html](http://www.peaceinthecaucasus.org/reports.html)

Médecins sans Frontières, 2006 International activity report, dec 2006 ; onderdeel: Russian Federation. (Zie: <http://www.msf.org> -> reports)

Gegevens over de fysieke en psychische gezondheidssituatie in Tsjetsjenië

Russian NGO Shadow Report on the Observance of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment by the Russian Federation for the period from 2001 to 2006, Moskou nov 2006.

Vanaf pag. 112 begint het onderdeel over Tsjetsjenië en Noord-Kaukasus, opgemaakt oor Memorial Human Rights Center and the DEMOS Research Center.

Het rapport is voorgelegd aan het UN Committee against Torture in het kader van Ruslands vierde Periodiek Rapport over de implementering van de Conventie tegen Foltering. Het is geen 'weerlegging' van de officiële informatie van Rusland, maar het vestigt wel de aandacht op de meest flagrante problemen in verband met de rechten die deze Conventie garandeert en die niet vermeld worden in het rapport van de Russische Federatie.

De NGO's erkennen enkele gunstige evoluties, vooral in het strafstelsel. Zij wijzen echter vooral op de straffeloosheid voor mensenrechtenschendingen, ineffectieve controle op respect van mensenrechten bij onderzoek en ondervragingen, ineffectieve compensatie voor slachtoffers.

Human Rights Watch, Widespread Torture in the Chechen republic, Briefing paper for the 37th session UN Committees against Torture, Nov 13, 2006. (Zie <http://www.hrw.org> -> info by country -> Europe/Central Asia -> Russia)

Resultaten van twee HRW missies naar Tsjetsjenië in 2006 en van onderzoek naar foltering i.s.m. twee Russische mensenrechtenorganisaties. Gegevens over systematische onrechtmatige gevangenen name en foltering in opdracht van de overheid.

Norwegian Refugee Council, Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC) and "Memorial, "An Uncertain Future: The Challenges of Return and Reintegration for Internally Displaced Persons in the North Caucasus", October 2006. (Zie <http://www.internal-displacement.org/>)

Onderzoek over de leefsituatie van vluchtelingen die uit buurlanden terugkeren naar Tsjetsjenië.

ECRI (European Commission against Racism and Intolerance), Troisième rapport sur la Fédération de Russie, adopté le 16 dec 2005, Strasbourg, 16 mei 2006. In de strijd tegen racisme wordt niet voldoende gerechtelijke vervolging toegepast, omdat bij inbreuken niet voldoende rekening wordt gehouden met racistische motieven. Door recente wetwijzigingen hebben veel niet-ingezetenen problemen om juridisch statuut in orde te krijgen en worden ze uitgebuit. Vele voorbeelden m.b.t. diverse minderheidsgroepen worden beschreven.

International Helsinki Federation for Human Rights (IHF), Unofficial Places of Detention in the Chechen Republic, 12 mei 2006. (Zie <http://www.ihf-hr.org> -> publications -> reports)

Er wordt aangetoond dat de meeste illegale gevangenen nu onder het gezag van de Tsjetsjeense eerste minister Ramzan Kadyrov staan. Met 'bekentenissen' en 'getuigenissen' die onder foltering afgedwongen worden, kunnen personen daarna officieel gevangenen gezet en vervolgd worden. Op deze manier wordt een hoog aantal criminele zaken gefabriceerd.

International Helsinki Federation for Human Rights (IHF), International Federation for Human Rights (FIDH), Norwegian Helsinki Committee, Centre « Demos », Human Rights Centre « Memorial », In a Climate of Fear. « Political Process » and Parliamentary Elections in Chechnya, januari 2006. (Zie <http://www.ihf-hr.org> -> publications -> reports) Er wordt aangetoond dat de 'politieke' oplossing die Rusland voor de oorlog in Tsjetsjeense regelde, een schijnvertoning is. Grondwet, parlement en presidentsverkiezingen zijn eenzijdig en bedrieglijk tot stand gekomen. De zogenaamde 'normalisatie' en 'tsjetsjenisatie' leiden niet tot enige verzoening in de Tsjetsjeense Republiek, maar ontwrichten nu ook de traditionele wortels van de Tsjetsjeense samenleving. Gewapende pro-Kremlin gezinden worden slechts gedeeltelijk door het Kremlin gecontroleerd en zijn veel gevaarlijker voor de burgers omdat ze misbruik maken van de familie- en clanstructuren.

Council of Europe, PACE (Parliamentary Assembly), Bindig Rudolf, Doe. 10774, 21 December 2005, Human rights violations in the Chechen Republic: the Committee of Ministers' responsibility vis-a-vis the Assembly's concerns. (Zie [t/](#) -> documents ~> working documents -> 10774)

De rapporteur geeft aan dat het Comité van Ministers van de Raad van Europa tekort is geschoten door de voortgaande zware schendingen van de mensenrechten niet op een ernstige en intensieve manier aan te pakken.

The American Committee for Peace in Chechnya and The Jamestown Foundation, Dunlop J.B., Beslan: Russia's 9/11?, october2005 <http://www.peaceinthecaucasus.org/reports/Beslan.pdf>

Human Rights Watch, Briefing paper, Worse Than a War: "Disappearances" in Chechnya—a Crime Against Humanity, March 2005 <http://hiw.org/backgrounders/eca/chechnya0305/chechnya0305.pdf>
"Memorial" Human Rights Center, "Migration Rights" Network. Edited by S. A. Gannushkina, On the situation of residents of Chechnya in the Russian Federation, July 2005 - July 2006, Moscou 2006. Project funded by the European Commission. (Zie: <http://www.rnemo.ru/enfl>)

Dit rapport is het vijfde in een reeks die jaarlijks de situatie van Tsjetsjenen in de Russische federatie rapporteert.

Médecins sans Frontières, K. de Jong et al., Trauma of Chechnya's ongoing war on internally displaced people, in: Lancet 2004, 364: 1008

Kort artikel over de fysieke en psychologische situatie van de Tsjetsjeense vluchtelingen in Ingoesetië en Tsjetsjenië zelf. Deze burgers zijn getraumatiseerd en ziek. Ze voelen zich onveilig en hebben geen toegang tot basisvoorzieningen.

- Amnesty International, Federation de Russie :

Déclaration d'Amnesty International sur la Situation des Demandeurs d'Asile Tchetchènes, Index AI: EUR 046/010/2004. (Zie <http://web.amnesty.org/library/>) Russian Federation: Torture and forced "confessions" in detention.

AI Index: EUR 46/056/2006. (Zie <http://web.amnesty.org/library/>)

- GEBHARD Jörg, Chechen Migration to Western Europe. In the Backwaters of European Migration Policies - cause and impact, in: Kolor, Journal on Moving Communities, Vol.6, No. 2, 2006, p. 62-88.

Dit artikel gaat over de gevolgen van de DUBLIN-verordening (2003) die bepaalt dat de asielaanvraag moet behandeld worden in de Lidstaat waar de asielzoeker aankomt. De Lidstaten handelen echter zeer verschillend in de toekenning van de vluchtelingenstatus, de bijkomende bescherming en de opvang. In 2004 werden in Oostenrijk 90 % van de Tsjetsjeense asielaanvragers als vluchteling erkend, in Slovakijë

slechts 0,02 %. Ook de eerste opvang en de hulp bij het opbouwen van een nieuw leven zijn uiterst verschillend.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling weliswaar draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen, doch dat er eveneens moet nagegaan worden of de administratieve rechtshandeling rationeel te verantwoorden is -quod non.

Dat geenszins gemotiveerd wordt waarom het verzoek tot annulatie van verzoekende partij niet dient afgewacht.

Dat verweerder derhalve een manifeste beoordelingsfout maakte door de persoonlijke situatie van verzoeker, die prefect geïntegreerd is niet te onderzoeken en de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekers derhalve, niet afdoende motiveerde.”

3.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

“Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van de toelichting van het enig middel blijkt dat verzoekster daarin inhoudelijke kritiek levert, het weze vanuit louter feitelijk oogpunt, het weze vanuit het oogpunt van het materieel recht, en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47,940, 14.6.1994, Arr. Rv.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996» T.B.P, 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. Rv.St 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F. J.F. 1998,693).

Waar verzoekster klaarblijkelijk het tegenovergestelde aanneemt, is haar toelichting niet afgestemd op de rechtsregels waarvan zij de schending opwerpt, zodat het middel in rechte faalt.

In casu is terdege aan de vereiste motiveringsplicht voldaan.

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag is vermeld:

Deze overwegingen laten verzoekster toe om te achterhalen om welke redenen haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten, zodat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoeksters uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoeksters beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hem geschonden geachte rechtsregels.

Verzoeksters vage en ongestaafe kritiek, dewelke feitelijke en juridische grondslag mist, kan aan bovenstaande geen afbreuk doen.

Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verwerende partij bijkomend nog op dat de beschouwingen die in verzoekers uiteenzetting voorkomen bovendien niet pertinent zijn.

De bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

"De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). Niet erkend als vluchteling op 14.09.2007. "

Verzoekster ontkent deze motieven niet!

Verzoekster houdt enkel voor dat bovenvermelde motivering geen afdoende persoonlijke motivering uitmaakt en een algemene stijlformule bevat.

Verzoeker kan evenmin gevolgd worden waar hij poogt voor te houden dat de beslissing stereotiep gemotiveerd is. De bestreden beslissing behandelt de specifieke situatie waarin verzoeker zich bevindt, met name dat hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet werd overschreden, waarbij wordt opgemerkt dat betrokkene niet werd erkend als vluchteling op 14.09.2007.

Tevens dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geïjkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr. 172.821, e.a.).

Verzoekers beschouwingen dienaangaande kunnen niet worden aangenomen.

Voorts meent verzoekster dat de beslissing die een aanvraag conform artikel 9ter onontvankelijk verklaart, mogelijk een schending kan inhouden van artikel 3 EVRM, zodat hierover gemotiveerd moet worden.

De verwerende partij merkt op dat verzoekster in casu het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 08.09.2010 aanvecht. De beslissing tot onontvankelijkheid van haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 maakt het voorwerp uit van een afzonderlijk verzoek tot nietigverklaring.

Verzoekster haar kritiek als zou uit de beslissing tot onontvankelijkheid van haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter niet blijken dat de overheid onderzocht heeft of de ziekte ingeroepen door de aanvrager een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, heeft derhalve geen betrekking op de in casu bestreden beslissing.

Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (R.v.St. nr. 45.181, 8.12.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.).

In zoverre verzoekster met haar kritiek zou bedoelen dat zij wegens haar medische toestand niet mag worden uitgewezen, laat de verwerende partij nog gelden wat volgt.

De verwerende partij ontkent niet dat een vreemdeling die dermate ernstig ziek is dat zijn verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM, niet zal worden verwijderd. Echter belet dit geenszins dat de aanvraag van de vreemdeling onontvankelijk wordt verklaard bij gebreke aan het voldoen aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, noch dat aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven.

Desbetreffend verwijst de verwerende partij naar vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Uit het feit dat een ernstige zieke vreemdeling niet zal verwijderd worden, kan niet afgeleid worden dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten kan uitgereikt worden aan een vreemdeling die niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, het treffen van een bevel om het grondgebied te verlaten vormt op zich geen schending van artikel 3 EVRM. Niets verhindert een ernstige zieke vreemdeling en zijn familieleden om een verlenging aan te vragen van de uitvoeringstermijn van het bevel het grondgebied te verlaten", (R.v.V, nr. 23,204 van 19 februari 2009)

Dit wordt tevens opgemerkt in de bestreden beslissing. Terwijl tevens dient te worden opgemerkt dat:

"Waar verzoeker een inbreuk op artikel 3 EVRM aanvoert, dient te worden opgemerkt dat deze bepaling vereist dat de verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat, in het land waarnaar ze mag worden teruggesteerd, zij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, zal zijn beweringen moeten staven met een begin van bewijs zodat inzonderheid een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaat om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM. (...)

Verzoeker maakt noch in zijn aanvraag, noch in zijn verzoekschrift aannemelijk dat zijn medische situatie dermate ernstig is dat een verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM. Evenmin toont hij met een begin van bewijs aan dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling." (R.v.V. nr. 15.879 dd. 15.09.2008)

In casu kan enkel worden vastgesteld dat verzoekster zich in zijn inleidend verzoekschrift beperkt tot het uiten van vage en algemene beschouwingen, zonder uiteen te zetten om welke reden art. 3 EVRM geschonden zou worden in zijn concrete geval.

Verzoekster beperkt zich tot het citeren van allerhande algemene mensenrechtenrapporten, doch brengt in haar verzoekschrift geen enkel concreet gegeven aan dat ertoe zou nopen te beslissen dat verzoekster dermate ziek is dat zij het grondgebied niet zou kunnen verlaten.

Voor zoveel als nodig laat de verwerende partij nog gelden dat een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaan om een inbreuk uit te maken op art. 3 EVRM. Een eventualiteit van art. 3 EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (R.v.St. nr. 105.233 dd. 27.03.2002, R.v.St. nr. 105.262 dd. 28.03.2002, R.v.St. nr. 104.674 dd. 14.03.2002, ...).

Verzoeksters vage en summier beschouwingen kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in casu bestreden beslissing.

In casu kan dan ook slechts worden vastgesteld dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, aan verzoekster bevel heeft gegeven om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels. Er is geen sprake van een 'manifeste beoordelingsfout'.

De bestreden beslissing werd geheel terecht genomen, en ten genoegen van recht gemotiveerd.

Terwijl ook de vermeende schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden weerhouden.

Het enig middel van verzoekster is deels onontvankelijk, en voor het overige ongegrond."

3.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft en dat de verzoekende partij daarenboven niet als vluchteling erkend werd. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij deze motieven niet betwist of weerlegt.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171 en 27 juni 2007, nr. 172 821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat deze werd uitgereikt omdat de verzoekende partij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft en zij

daarenboven niet als vluchteling erkend werd. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift op geen enkele wijze het motief van de bestreden beslissing dat zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft en dat de verzoekende partij daarenboven niet als vluchteling erkend werd. Evenmin voegt ze aan haar verzoekschrift bewijzen toe die het tegenovergestelde aantonen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt ook niet dat de verzoekende partij niet langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn. De verzoekende partij toont verder niet aan dat er een incorrecte toepassing zou gemaakt zijn van artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Dit motief op zich is voldoende draagkrachtig om de bestreden beslissing te onderbouwen.

Voorts stelt de verzoekende partij dat *“geenszins gemotiveerd wordt waarom het verzoek tot annulatie van verzoekende partij niet dient afgewacht.”* In casu doelt de verzoekende partij op het beroep tot nietigverklaring dat ze ingediend heeft tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard werd. Dit wordt ter terechtzitting bevestigd. Er dient te worden opgemerkt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet opschort (cf. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86 715; RvS 22 juli 2002, nr. 109 500; RvS 6 februari 2004, nr. 127 903; RvS 3 juni 2004, nr. 132 035; RvS 3 juni 2004, nr. 132 036; RvS 7 januari 2005, nr. 138 946; RvS 20 november 2006, nr. 164 950) of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132 036). Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166 626). Bovendien dient te worden benadrukt dat de verzoekende partij met haar betoog niet aantoont dat er in casu een bepaling van materieel recht zou zijn geschonden waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten zou opschorten of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 22 juli 2002, nr. 109 500; RvS 3 juni 2004, nr. 132 035; RvS 3 juni 2004, nr. 132 036). Bijgevolg diende de verwerende partij niet te motiveren omtrent de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard werd en de mogelijke beroepen die al dan niet tegen deze beslissing ingediend konden worden. De Raad wijst er immers op dat het bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt werd vooraleer de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring ingediend had tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard werd.

Het betoog van de verzoekende partij waarbij zij een vermeende schending aanvoert van artikel 3 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kan niet gevolgd worden nu de verzoekende partij moet doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een loutere verwijzing naar een situatie in een bepaald land volstaat hiertoe niet. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat evenmin om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM. Ook een eventualiteit dat artikel 3 EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 14 maart 2002, nr. 104 674; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). In casu beroept de verzoekende partij zich op haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard bij arrest van 27 januari 2011 met nummer 54 961 verworpen werd. Voorts verwijst de verzoekende partij naar 34 rapporten van onder andere verschillende mensenrechtenorganisaties. Het meeste recente rapport dateert van juli 2008, maar de meerderheid van de rapporten waarnaar verwezen wordt, met name 25 rapporten, dateren uit 2005, 2006 en 2007. De verzoekende partij laat na de actualiteit van deze rapporten aan te tonen. De loutere verwijzing naar en opsomming van algemene rapporten in verband met de situatie in het land van herkomst, zonder de actualiteit ervan aan te tonen, volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende

partij in haar land van herkomst werkelijk en persoonlijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er, wat haar betreft, een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hiertoe in gebreke. De verzoekende partij brengt geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er in haren hoofde een schending is van artikel 3 EVRM. Dit onderdeel van het middel is niet gegrond.

Waar de verzoekende partij de schending van artikel 2 van het EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging in de hoofding van haar middel aanvoert, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat de Raad van State heeft geoordeeld dat het louter verwijzen naar een aantal beginselen, grondwettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen of die enkel citeren, en zich bovendien beperken tot een aantal algemene beschouwingen zonder die op enigerlei wijze te betrekken op de bestreden beslissing, geen ontvankelijk middel uitmaakt (RvS 3 november 1997, nr. 69 314). Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het aanhalen van de schending van artikel 2 van het EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging. Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop de aangevoerde rechtsregel is geschonden door de bestreden beslissing. Deze onderdelen van het middel zijn onontvankelijk.

Het middel is niet gegrond.

Voor het overige voert de verzoekende partij geen andere grieven aan, ook niet in de repliekmemoërie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN